

אָרֶה הַשַּׁבָּת

הדלקת נרות - 16:27

מוצאי שבת - 17:30

* עפ"י זמני ת"א

"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע"

המגביה ידו על חברו,
אע"פ שלא הכהו-
נקרא רשע!
שנאמר:
"ויאמר לרשע
למה תכה רעך?"
נאמר- "למה תכה"
(כעתיד, צמח אתה
מתכוון להכות!)
ולא "למה הכית"
(כעכר).

מכאן- אע"פ שלא
הכהו- נקרא רשע!
- רש לקוש -

פרשת שמות פותחת במילים "ואלה שמות בני ישראל". במילה שמות מוצאים דורשי הרשומות רמז לשלוש המילים הבאות: **שבת**, **מילה** ותפילין. שלוש המצוות האלו מצוינות בכך שהתורה קוראת להן "אות". **המשותף למצוות אלו:** לשלושתן התורה קוראת "אות" - על מצוות השבת: נאמר: "אֹת היא ביני וביניכם". על מצוות המילה נאמר: "ונמלתם את בשר ערלתכם, וזוהי לְאוֹת ברית ביני וביניכם". על מצוות תפילין נאמר: "וזוהי לְאוֹת על ירך ולטוטפות בין עיניך".

המיוחד במצוות אלו: מאז היתנו לעם ועד היום הזה אנו דבקים במסירות נפש בקיום שלוש מצוות אלו, המשמשות כעין שלט המבליט את ייחודנו ועצמיותנו משאר עמי העולם. ועל כך אמרו חז"ל: "כל דבר שנתנו ישראל נפשם עליו... הרי אלו נתקיימו בידם ואין ניטלין" (אינם נלקחים מהם לעולם).

ועוד... למדו חז"ל מהמילים "ואלה שמות" עפ"י הנוטריקון - וחיוב אדם ללמוד הפרשה שניים מקרא ואחד תרגום. וכך התקינו קהילות רבות שלומדים בימי חמישי (בד"כ) בחבורות את הפרשה הקרובה. **וזו המקום להזמין את כל מאן דבעי לשיעור שניים מקרא ואחד תרגום בכפר בילו ב (פרטים בתחתית העמוד האחרון). שבת שלום!!**

יחד עם היתר: אם מונח דבר היתר על כלי שמלאכתו לאיסור, אגב דבר ההיתר מותר לטלטל את הכלי שמלאכתו לאיסור. ומכאן למדנו על סיר או מחבת, שאע"פ שהם מיוחדים לבישול ודינם ככלי שמלאכתו לאיסור, בכל זאת כאשר יש בהם תבשיל, מותר לטלטלם ככל כלי שמלאכתו להיתר.

אולר: אולר שיש בו חלקים שונים וביניהם מספריים, וגם סכין, מותר מותר להשתמש בסכין שבו, אך לא יפתח את החלקים האסורים בשימוש בשבת.

מאוורר: מותר להזיז את המאוורר לאיזה צד שירצה, ובלבד שיהיה שיהיה החוט ארוך ולא יתנתק מהחשמל. וכן יש מקילים לעצור את המאוורר על ידי הכפתור למעלה, כדי שלא יסתובב לצדדים אנה ואנה או להיפך כדי שיתבובב.

שמיכה חשמלית: מותר להשתמש בשמיכה חשמלית כשמחוברת לחשמל, ואין לחשוש שמא יגביה או ינמיך את מידת החום.

מכשיר אדים: מכשיר אדים קר, מותר לטלטלו בהתאם לצורך החולה בשבת. ואף מכשיר אדים חם יש להקל להזיזו לצורך החולה.

סולם: סולם של סיידים או נגרים הרי הוא כלי שמלאכתו לאיסור. אבל סולם שבבית העשוי בעיקר לצרכי היתר כגון להוריד ספרים ממדף גבוה או להוריד כלים ובגדים מארון גבוה הרי מותר לטלטלו.

צרוור מפתחות: טוב שיוציא מערב שבת מצרוור המפתחות את מפתחות האיסור, (כגון של הרכב) שדינו ככלי שמלאכתו לאיסור. ומכל מקום אם לא הוציאם, רשאי לטלטל את צרוור המפתחות בשבת.

סיגריות: נחשבות כלי שמלאכתו לאיסור, ולכן פשוט הדבר שאסור לשים אותן בכיס ביום שבת, כדי שיעשן מיד בצאת שבת.

תפילין: יש אומרים שתפילין נחשבים ככלי שמלאכתו לאיסור, ורשאי לטלטלם לצורך מקומם, כגון שמונחות על הכסא ורוצה לשבת שם.

מתוך
יזקט יוסף

פינת ההלכה

כלי שמלאכתו לאיסור

מחמה לצל. שלא יגבב. לכבוד אורחים: כלי שמלאכתו לאיסור שנמצא בשמש וחס עליו שלא יתקלקל מחמת החום, אסור לטלטלו לצל. או אם נמצא בחוץ וחס עליו שלא יתקלקל על ידי הגשם אסור לטלטלו לבית. וכן אם נמצא בחצר ויש חשש שייגבב, אסור לטלטלו לבית. אלא שרשאי לטלטלו לצל או לבית על ידי שינוי. וכן רשאי לטלטל את הכלי ע"י שישתמש בו שימוש כלשהו של היתר, ובעוד הכלי בידו יניח אותו במקומו. או שישב במקומו של החפץ, ואז רשאי להעבירו למקום אחר. **למשל:** כלי עבודה המונחים על כסא בחצר ובעליהן חושש שמא יגבבו, אסור לו להכניסם הביתה. אולם יכול הוא להחליט שברצונו לשבת על הכסא הזה, ואז מותר לו לטלטל את הכלים לצורך מקומם, וכל עוד שהם עדיין בידו מותר לו אף להכניסם לבית ולהניחם במקומם, ולאחר מכן ישב על הכסא. **כלי שמלאכתו לאיסור** שרוצה לטלטלו מחמת שצריך לסדר את הבית לפני האורחים, המיקל יש לו על מי שיסמוך. אבל לכתחילה ינהג כאמור לטלטלו על ידי שינוי.

זכות לימוד ההלכות להצלחת עם ישראל, לאחדות בתוכנו וסיעתא דשמיא בריבוי אהבת חינום, ביטול גזרות רעות ורפואה לכל חולי עמו ישראל.

"ה' רועי לא אחסר"

~מִצְרַיִם חַיִּים~

"והיה אם תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שונאנו ונלחם בנו"

ועלה מן הארץ

הוא ידחה אותנו מן הארץ ויירש אותה.

ודע! כי שלושה יועצים היו לפרעה באותה עצה והם: בלעם, איוב ויתרו. וכל אחד קיבל גמול כפעולה שעשה.

בלעם שיעץ רע - וקיבל ושמע דעת המלך נידון למות בחרב.

איוב ששתק - נידון לסבול בייסורים קשים. כי כל אחד שיכול

למחות ודבריו נשמעים ואינו מוחה - נחשב לחוטא. ואכן איוב

היא איש תם וישר וירא אלוקים ולא מחה בעצה כי פחד

שדבריו לא יישמעו לאחר שפרעה ובלעם החליטו, ולמרות זאת

נדון לייסורים כי לא היה יודע בברור שדבריו לא יתקבלו

ומהספק היה צריך למחות. **יתרו שמחה בדבר** - וכשראה

שאינן עצתו מתקבלת ברח. ופרעה ביקש להרגו על שהתנגד

לעצתו, ברח ממצרים לארץ מדין והיה פליט ימים רבים.

ומאחר שמדרכי מלכים שאם אחד מהם מת מתבטלת גזירתו,

היה יתרו סבור שבינתיים ימות פרעה ותבטל גזירתו ולכן

ברח. והקב"ה פרע לו כמידתו שמבני בניו ישבו בלשכת הגזית.

זכות הלימוד בעלון לרפואת;

הרב דוד בן סעדיה, שולמית בת חממה יונה, דורית בת גאולה, דינה בת דיאמונה, פיבי בת תמר, הדסה בת תמר, מול בת כוכבה, ברכה בת חביבה, שקד חיה בת אסנת, עליזה חסיה בת מול, טובה בת ימימה.

תחילת השעבוד: בתחילה העמידו המצריים פקדי מס שיוציאו מהיהודים תשלומים שונים והמס היה בהתחלה שבנו לפרעה ערים מבוצרות כפיתום ורעמסס למרות שלא השתמשו בהם המצריים מכיוון שהיו חזקים ובטוחים מפני האויב. ופרעה הוציא את המלכן שאיתו בונים את הלבנים ותלה אותו בצווארו והתחיל לעבוד בבנין. ועשה כך כדי שאם יבוא מישהו מבני ישראל ויאמר שהוא חלש ואיסטניס ואינו מסוגל לעבוד, יאמרו לו המצריים: "וכי איסטניס אתה יותר מהמלך?!" ולכן איש לא היה יכול לסרב ו**מייד כינס את כל בני ישראל** ולקח אותם בדברים טובים ואמר להם: "אני מבקש מכם טובה! בואו ועזרו לי מעט בבנין זה!" וזה שאמר הכתוב: "ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך", כלומר בפה-רך, במילים עדינות ודברים נעימים, כי ההתחלה הייתה בבקשת טובה. ונטל פרעה הכלים משתמשים בהם בבנין, והתחיל לעשות לבנים. וכל המצריים עשו כמותו. וכך נאלצו בני ישראל ללכת מהר ולעשות איתם את המלאכה באותו יום בכל כוחם. בעת שהמלך שלקח אותם בדברים ידע כמה לבנים הם יכולים לעשות ביום. ועוד שהוא עצמו עבד עימהם. בערב, פרעה העמיד אנשים והטיל עליהם תפקיד לספור את הלבנים שעשו באותו יום וציווה על בני ישראל לעשות למחרת כמספר הלבנים שספרו, והעמיד שופטים ושוטרים כשהשוטרים היו מזקני היהודים עצמם, והם היו צריכים להמריץ את בניי לעשות מלאכתם. והשופטים היו מצריים שפקדו על השוטרים וכשספרו את הלבנים ויצא פחות ממה שאמר פרעה היו מכים את השוטרים על כך, והשוטרים היו מקבלים את המכות באהבה כדי שלא יסבלו בניי ועל כך הקב"ה שילם שכרם.

זכות הלימוד בעלון להצלחת אור בת עידן צבי הי"ו

אי אפשר לקפוץ מהגג בלי לשאת בתוצאות, אי אפשר להכניס יד לאש בלי להיכוות, הגבולות ברורים מאוד. יש חופש מוחלט, ואפשר לבלוע נפט, אבל יש לזה גם מחיר...

מסתבר שגם לנשמה יש חוקים, יש דברים שמתאימים לה ויש דברים שהורסים אותה, ומי שנתן את הנשמה קבע גם מה מתאים לה... תביני, הרגשתי חנוק. הרגשתי שיש בי משהו שרוצה להשתחרר מכל השעבודים היצריים שאנחנו מתעקשים להגדיר כ'חופש'... - "מה אתה מפאכר?" הגביהה רינה את קולה, "עדיף לעשות כל הזמן מה שהרבנים אומרים לך ומה שכתוב בספרים ישנים?", "רינה, תביני, זה לא כתוב שם, זה כתוב כאן." אמר רפי והצביע על ליבו. "שנים חיפשתי את הדבר הזה, את הקשר לנשמה שלי, ופתאום נפרש מולי עולם ענק שעחר לי לגלות אותה. זה הדבר הכי נפלא בעולם, ואת אומרת לי שאני לא חופשי?", "אז איך זה לא חסר לי?" המשיכה רינה בשלה. "כי חסמו אותנו. גרמו לנו לשכוח מי אנחנו, מכרו לנו אידיאלים מייבוא זר במקום לתת לנו 'תוצרת הארץ', מה שהכי מתאים לנו. תאמיני לי רינה..." - "אני רואה שאתה עדיין שפוי, אז אולי יש עוד תקווה שתחזור אלינו".

"ואולי את תחזרי אל עצמך??", "אני?! צחקה רינה בעודה מביטה בחלון למרחקים. "לא נראה לי, רפי, אני חילונית בנשמה". "לא, רינה" חייך רפי, "לא בנשמה..."

2022ועות הנאים נאסיך אלוסך סוגיית 'חיי תורה'...ונאסיך גזיון הנערך בן רפי ארינה...

פינת האמונה

~מִצְרַיִם חַיִּים~

חופשי זה...

ואנו ממשיכים לקבל את התורה עלינו, יום-יום, שעה-שעה.

אנו נמצאים בלימוד על סוגיית 'חיי תורה' ובעזרת חיי יתקיים

בנו הכתוב: "עץ חיים היא למחזיקים בה"

הוא היה בתהליכים ראשונים של חזרה בתשובה...

החבר'ה מהקיבוץ עוד לא ידעו בדיוק איך לאכול את זה.

"רפי שאל. הקיבוצניק הזאפה מרשאר הצעיר, 'יחכו כיפה

וזאפה תורה!!"

מחסומים רבים עמדו בפניו, אחד מהם היה רינה, החברה

שלו לשעבר, שנלחמה על חילוניותו בחירוף נפש והקשתה

עליו בשאלות רבות. "רק תסביר לי, רפי, איך אתה מוכן

לוותר על החופש שיש לך כאן, לעשות מה שאתה רוצה, בלי

שרבנים יקבעו לך מה לאכול, מתי וכמה? אתה לא מבין

שכולם שם עבדים???" "רינה, תקשיבי, את יודעת שאני

מעריך אותך, אז בואי נשים את הדברים על השולחן- את

זוכרת את השיר של ברי סחרוף, 'כולנו עבדים?' "אז

הרגשתי שכולנו כאן עבדים, לא ההם הדוסים. **לעשות מה**

בראש שלנו כל הזמן זה לא חופש. כולנו נולדנו בעולם

הזה לתוך חוקים ברורים.

זכות הלימוד בעלון לעילוי נשמת שלומית שפרה בת טובה גיטל, יוכבד בת סעדיה, אמיתי אלימלך בן ליאת, שמעון בן יששכר רב כהן,

אברהם בן לאה, נעמה בת אבישג, יפת בן מרים. משה מרלי בן חווה, אסתר בת מרים, יאיר בן נחלה, יוסף בן קריספין. הדס בת אביבה.

הלכות לשון הרע

בפינה זו נציג את עיקרי ההלכות כפי שמוצגות בספר "ניצור לשונך" המבוסס על הספר "שמירת הלשון" של ה- "חפץ חיים". בסייעתא דשמיא, השבת נתחיל בלימוד פרק חמישי, יה"ר שנזכה להתרחק מלשון הרע וע"י חיי חברה תקינים נזכה לאהבת חיים וביאת גואל צדק. אמן.

הלכות לשון הרע, פרק חמישי, סעיף ב'

כאשר חברך מסרב לבוא לעזרתך: בסעיף הקודם נאמר שהמגנה את חברו ומספר עליו כי סרב לעזור לזולתו עובר על איסור לשון הרע. על כך יש להוסיף, שהמגנה את חברו ומספר עליו כי הוא סרב לעזור לו עצמו, חמור עווננו עוד יותר. אף אם יספר על כך בדרך אגב ואל מתוך כוונה לנקום בו על סירובו, הוא יעבור מלבד על איסור לשון הרע גם על הלאו: "לא תיטור", האוסר עלינו לנטור שנאה בלב למי שהרע עמנו. בספרו לאחרים שחברו סרב להיטיב עימו ולעזור לו, הוא מגלה כי הוא זוכר לו את רעתו, בעוד שהתורה מצווה במקרה כזה לשכוח את הדבר ולמחותו מליבו. ראוי עוד להדגיש, כי אם יספר על כך לאחרים מתוך כוונה לנקום בו על שסרב לבוא לעזרתו, יעבור בנוסף על אלה גם הלאו "לא תקום".

מרים הייתה נרגזת. כל חברותיה קבלו לפני חודש הזמנות לחתונתה של פנינה שתתקיים בעוד שלושה ימים ורק היא עדיין לא קיבלה. כעסה גבר עוד יותר כאשר החלה להעלות ביזכרונה את כל הטובות שעשתה בעבר לפנינה. בת שבע ניסתה לשכנע אותה כי יתכן שהזמנה אבודה, אולם מרים מאנה להירגע. אף אם אמת הדבר שפנינה לא הזמינה את מרים לחתונתה, אין מרים רשאית לספר לאחרים על חוסר הכרת התודה של פנינה.

רעיון מהפרשה

"וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי"

הרי כבר ידענו מהפרק הקודם שעמרים לקח לאישה את יוכבד (שהייתה דודתו אחות אביו). **מאוע כתוב פעם טפסת שא"ש**

מכ"ת לוי לקח את בת לוי! (הורי משה)

כשגזר פרעה שכל הבן הילוד יושלך ליאור, אמר עמרים: "לשווא מולידים בני ישראל ילדים כי מטביעים אותם ביאור", ועמד וגירש את אשתו, ומקץ שלושה חודשים למרות היותה מעוברת גירש אותה בגט כדי שאשתו תוכל למצוא דרך להסתיר את לידתה כי המצרים יחשבו שהיא מגורשת ולא יצפו לילד שתוליד, וכן, כדי שבני ישראל ילמדו ממנו (שהוא גדול הדור) ויעשו כן ולא יישפך דם רב.

אמרה לו מרים ביתו: "אבא! גזירתך חמורה משל פרעה! כי פרעה נזר על הזכרים ואתה גזרת גם על הנקבות שבג" לא יולידו לא בנים ולא בנות. וכן פרעה הוא רשע וספק אם גזירתו תתקיים ואילו אתה צדיק ובוודאי גזירתך תתקיים! ועוד - שפרעה עשה רע רק בעולם הזה ואתה עשית רע גם בעולם הבא כי אלו שנולדו למרות שנהרגו יש להם חלק לעוה"ב ואתה גזרת שגם עוה"ב לא יהיה להם (ושהרי לא יולדו).

דבריה מצאו חן בעיני עמרים למרות שהייתה רק בת שש! כי דבריה היו נכונים, וכך חזר ונשא את יוכבד בשנית. וכך עשו כל עמ"י. ולכן כתוב שוב "וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי".

תשובות...

1. "שמות" ראשי תיבות של:

- א. שבת חילה ותפילין שכולם נקראו בשם: אות.
- ב. ואלה שמות = ר"ת: וחייב אדם לקרא הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום.
2. כדי להראות שהתורה הינה תורת חסד כפי שבת פרעה עשתה "כי מן המים משיתיהו".
3. כולם ברחו: לוט ואשתו, הגר מפני שרה, יעקב מעשו ולבן, ומשה מהנחש.
4. דתן ואבירים שירדו מנכסיהם. ועני חשוב כמת.
5. רבקה ורחל.
6. א. חיות ב. רהטים ג. צור

שו"ת מהפרשה

1. אילו רמזים יש במילים: "ואלה שמות?"
2. לפי המדרש ישנם עשרה שמות למשה. מדוע נבחר עבורו השם משה שנתנה לו בת פרעה?
3. מה משותף ל: לוט, הגר, יעקב ומשה?
4. ויאמר ה' אל משה... מתו כל האנשים המבקשים את נפשך". מי האנשים?
5. צפורה אשת משה רכבה על חמור. ציין 2 נשים אחרות בתורה שרכבו על גמל.
6. כיצד נקראים בפרשתנו: א. מילדות ב. מקום השקיית הצאן ג. אבן קשה?

"לכבודו של אותו תלמיד חכם אני אשמח לבוא". אחר כך בחוץ סיפרו לראש הקהילה שהיה אדם קשה, טיפוס לא קל, עשיר, השם ירחם. סיפרו לו שהזמינו את רבי יעקב אבוחצירא, הוא הגיב: "מה, חסר לנו רבנים בעיר שלנו?".

הוא השמיץ את רבי יעקב אבוחצירא, ואמר: "לכו מהר ותבטלו את ההזמנה!". הם לא ידעו איך ללכת לרבי יעקב ולהגיד לו לא לבוא. איך יעשו דבר כזה? הם לא ידעו מה לעשות, אז הם הלכו לרבי יעקב אבוחצירא ואמרו לו: "רבנו, הדרך עד ההלוויה ארוכה מאוד, ואנחנו לא רוצים להטריח את כבודו. אולי כבודו יבוא בשבעה". אמר להם רבי יעקב אבוחצירא: "אני יודע שראש הקהילה שלח אתכם אליי כדי לומר לי שלא אבוא. אני רציתי לבוא ולעשות כבוד לנפטר, לעשות תיקון לנשמה שלו, אבל ראש הקהילה שהשמיץ אותי כאלה השמצות עוונתי יישא". חזרו הבחורים אלה וראו רעש גדול בעיר. מה קרה? ראש הקהילה נפטר. התברר להם שבאותו רגע שאמר רבי יעקב אבוחצירא "עוונתי יישא", באותו רגע ראש הקהילה מת! הלכו וסיפרו לבני המשפחה אחרי השבעה, כדי שיבינו מי זה רבי יעקב אבוחצירא, אבל בני המשפחה רתחו מכעס והלכו לבית של רבי יעקב אבוחצירא, כביכול להרוג אותו ח"ו. הם באו לבית של רבי יעקב עם מקלות. שמשו של הרב ראה זאת ופחד לפתוח את הדלת. אמר לו רבי יעקב אבוחצירא "תפתח את הדלת". אמר להם רבי יעקב אבוחצירא: "תסתלקו מכאן, ואם לא תסתלקו אש תאכלכם!". מייד יצאה אש מתחת לאדמה, וכולם ברחו! רבי יעקב אבוחצירא היה בבחינת "צדיק גוזר והקב"ה מקיים", היה קודש קודשים, בעל רוח הקודש גדול.

מכל הסיפורים האלה אנו רואים מי היה רבי יעקב אבוחצירא:

ענק בענקים גדול ונורא. כיצד הוא זכה לכל זה? רבותיי, צריך להבין, שזוכים לגדולה רק בעמל התורה, בשקידה בלימוד התורה. בין אם זה הבבא סאלי, בין אם זה רבי דוד אבוחצירא אחיו, בין אם זה כל הצדיקים בכל הדורות, להגיע לדרגות גדולות ונשגבות של קדושה וטהרה, לדרגות גדולות של דבקות בקב"ה, הכל בזכות עמל התורה, הכל בשקידה עצומה בלימוד התורה הקדושה.

ר' יעקב אבוחצירא היה מגדולי רבני מרוקו, ידוע בתואר "אביר יעקב" וסבו של ה"בבא סאלי".

נולד בשנת תקס"ו (1805) בעיר תאפילאלת במרוקו ונפטר בכ" בטבת תר"מ (1879). בצעירותו למד אצל אביו רבי מסעוד ששימש רב העיר, את כל התנ"ך עם טעמי מקרא ולאחר מכן את כל המשנה והתלמוד ולימים מילא את מקומו.

מתוך חיבורו של הרב רפאל זר

רבי יעקב אבוחצירא זצוק"ל היה איש אלוקים קדוש ונורא, תלמיד חכם ענק. עוד מילדותו, בתלמוד התורה, היה שקדן גדול והיה מפליא את כולם בחכמה והפיקחות שלו. הוא היה מסתגר בבית משבת לשבת בעמל התורה, ומרבה בתפילות ובסיגופים כדי להגיע לכמה שיותר מדרגות גדולות ונשגבות של קדושה וטהרה. כל שאיפתו של רבינו יעקב אבוחצירא הייתה לעלות מעלה מעלה, להתחזק ככל האפשר בתורה ויראת שמים, בקדושה וטהרה. אחד הדברים שהיה אהוב על רבינו יעקב אבוחצירא היה לעזור לתלמידי חכמים, לעזור ליתומים, לאלמנות, עד כדי כך שהוא היה הולך מעיר לעיר, ומכפר לכפר, כדי לאסוף תרומות לעזור לנזקקים. כמו כן הכנסת האורחים אצלו הייתה פלאי פלאים, ועד היום ידוע שמשפחת אבוחצירא מצטיינים בעניין הזה של הכנסת אורחים. כך היה רבנו יעקב אבוחצירא ע"ה.

מי שחט את העופות האלה?

פעם רבי יעקב אבוחצירא התארח אצל יהודי ירא שמים, והיהודי הזה עשה סעודה גדולה לכבוד רבי יעקב אבוחצירא. הביאו עופות, הביאו אוכל. כשהביאו את העופות שאל רבי יעקב אבוחצירא את בעל הבית: "מי שחט את העופות האלה?", אמר לו: "מחילה רבינו, באף מקום כבודו לא שואל את השאלה הזאת, מה קרה שאצלי כבודו שואל את זה?". אמר לו רבי יעקב אבוחצירא: "שאלתי אותך, תענה לי". אמר לו: "יש לי בנים יראי שמים שלקחו את העופות לשחיטה". שאל: "מי מהם לקח את העופות לשחיטה?". כל הבנים על פי הסדר אומרים "לא אני", עד שהגיעו לבן האחרון שאמר: "לא היה לי זמן אז שלחתי את המשרת". המשרת היה יהודי עם הארץ, שלא יודע בין ימינו לשמאלו. אמר רבי יעקב אבוחצירא: "תקראו למשרת". הם קראו למשרת, ורבי יעקב אבוחצירא שאל אותו: "תגידי, אתה לקחת את העופות לשחיטה?", ענה לו: "כן", אמר לו רבי יעקב אבוחצירא: "מי שחט אותם?", אמר לו: "כבוד הרב, אני מצטער, הלכתי לכל השוחטים אף אחד לא היה בבית. היה באותו זמן עצירת גשמים וכולם הלכו להתפלל, אז אמרתי מה יש, גם אני יודע לשחוט, אז לקחתי סכין וחתכתי את כולם והבאתי". אמר לו רבי יעקב אבוחצירא לבעל הבית: "אתה רואה?! מחר תעשה שוב סעודה, תכשיר את הכלים, ונעשה סעודה חדשה להודות לקב"ה שהציל אותנו מאכילת טריפה".

שמו של רבנו יעקב אבוחצירא הלך למרחקים...

יום אחד רבנו יעקב אבוחצירא בא לעיר אחת, ובעיר הזאת באותו זמן נפטר איזה תלמיד חכם. באו שני בני תורה לרבנו יעקב אבוחצירא והזמינו אותו שיבוא להלוויה להספיד שם. אמר רבנו יעקב אבוחצירא:

"עץ זיתים היא למוזיקים בזה - ותומכיה מאושר"

ואלה יעמדו על הברכה: גל בן דונה, מוריה בת בת-שבע, גל בן ציון, רון בן יגאל, יגאל בן סעדיה, בת שבע בת סעדיה, מנדי בן ימימה, יונתן בן לאה, שרית בת תמר, מישל בן שושנה, שרונה בת אילנה, בת ציון בת לאה, עידו בן מרדכי, שריה בן מנחם, אמיתי בן שלום.

לוי"ז שיעורים בכפר ביל"ו ב' :

יום א': שיעור בישעיהו - לימוד סדר מועד, שעה: 21:00.

השיעור מתקיים בבית משפחת טאייב.

יום ג': שיעור בספר התנ"א - מפי הרב מאיר הכהן, שעה: 21:00,

השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.

יום ה': שיעור פרשת שלח - שניים מקרא ואחד תרגום,

שעה: 20:00, השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.

שבת קודש: שיעור רש"י - כ-20 דקות לפני תפילת מנחה.

לוי"ז תפילות בשבת:

מנחה ערב שבת: 16:30

שחרית: 9:00

מנחה: 16:10

סעודה שלישית: 16:30

ערבית מוצ"ש: 17:20

לפרטים על זמני שיעורים ותפילות:
בטל: 050-3503025